

ÎN C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vaciano Grup”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Vaciano Grup” împotriva Întreprinderii Mixte „Standard-Vin Plus” Societatea cu Răspundere Limitată, cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Standard-Vin Plus” Societatea cu Răspundere Limitată, casată hotărîrea Judecătoriei Orhei din 12 februarie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 09 iunie 2014, SRL „Vaciano Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Standard-Vin Plus” SRL cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 23 septembrie 2010 între SRL „Vaciano Grup” în calitate de prestator și ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de foraj a sondei arteziene cu adîncimea de 230 metri, situată în satul Jora de Jos, raionul Orhei.

Susține că potrivit punctului 1.1 al contractului sus menționat, beneficiarul a însărcinat prestatorul, iar prestatorul și-a asumat obligația față de beneficiar de a executa lucrările de proiectare, de coordonare și de forare a sondei arteziene.

Menționează că la rîndul său beneficiarul și-a asumat obligația față de prestator de a efectua achitarea prin transfer pentru lucrările efectuate în trei etape în conformitate cu pct. 3 al contractului și anume: 35 % din suma totală a contractului în termen de 2 zile din momentul semnării contractului, 40% din suma totală a contractului după obținerea coordonării și permisului pentru efectuarea forajului sondei, iar restul 25 % din suma totală a contractului nu mai tîrziu de 5 zile după semnarea actului de predare-primire a lucrărilor efectuate.

La fel, reclamantul a remarcat că conform anexei la contractul din 23 septembrie 2010, suma finală a materialelor și lucrărilor efectuate constituie 265 710 lei.

Relatează că pîrîtul a efectuat numai două tranzacții bancare cu încălcarea clauzelor contractuale stipulate în pct. 3 și anume: la data de 24 septembrie 2010 a transferat suma de 142 800 lei și la data de 15 octombrie 2010 a transferat suma de 36 000 lei, în total 178 800 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 067 și nr. 461.

Afirmă că SRL „Vaciano Grup” a îndeplinit întru totul obligațiile contractuale, fapt confirmat prin actele de îndeplinire a lucrărilor din 14 mai 2011, 12 septembrie 2011, însă nici un act indicat nu este semnat de către pîrît, iar ultimul din motive neîntemeiate refuză să-și onoreze benevol obligațiile contractuale și se eschivează de la semnarea actelor de îndeplinire a lucrărilor și de la achitarea datoriei în mărime de 120 782 lei.

De asemenea, reclamantul invocă că faptul îndeplinirii de către SRL „Vaciano Grup” a tuturor obligațiilor asumate pe baza contractului din 23 septembrie 2010 este confirmat prin: factura fiscală nr. 874586 din 21 septembrie 2011, Act nr. 023546 din 04 februarie 2011, Aviz sanitar nr. 8 din 07 februarie 2011, scrisoarea de la Agenția pentru geologie și resurse minerale din 01 februarie 2011, scrisoarea de la Agenția „Apele Moldovei” nr. 03/07-04/180 din 14 aprilie 2011, scrisoarea de la Agenția pentru geologie și resurse minerale nr. 05/1 din 11 iulie 2011, scrisoarea de la Agenția „Apele Moldovei” nr. 03/07-04/385 din 02 august 2011, Aviz nr. 56 de proiectul de execuție din 18 august 2011 și Ordin de încasare a numerarului nr. 245199701 din 18 august 2011.

În drept își întemeiază poziția pe prevederile art. art. 8-10, 512, 514, 572, 970-972 din Codul civil.

Solicită încasarea din contul ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în beneficiul SRL „Vaciano Grup” a sumei de 120 782 lei cu titlu de datorie, a sumei de 2174 lei cu titlu de penalitate și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Orhei din 12 februarie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul ÎM „Standard-Vin Plus” SRL în beneficiul SRL „Vaciano Grup” datoria în suma de 120 782 lei, penalitatea în sumă de 2174 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3688,68 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către ÎM „Standard-Vin Plus” SRL, casată hotărîrea Judecătorei Orhei din 12 februarie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 572 alin. (2) din Codul civil, care indică că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că ÎM „Standard-Vin Plus” SRL urma să efectueze achitarea finală în mărime de 25% din suma totală a devizului de cheltuieli, numai după semnarea de ambele părți a actului de primire-predare a lucrărilor îndeplinite, iar actul de primire-predare a lucrărilor din 12 septembrie 2011 nu este semnat de ÎM „Standard-Vin Plus” SRL.

Totodată, instanța de apel a reținut că SRL „Vaciano Grup” nu a prezentat probe concludente care ar confirma că a efectuat în întregime lucrările de forare a sondei, prin urmare, ÎM „Standard-Vin Plus” SRL întemeiat a refuză achitarea sumei restante.

La fel, instanța de apel a considerat că nici actul de verificare prin care se confirmă datoria apelantului de 120 782 lei nu constituie temei de admitere a cererii de chemare în judecată, deoarece este semnat doar de SRL „Vaciano Grup” nefiind opozabil ÎM „Standard-Vin Plus” SRL.

La 06 mai 2016, SRL „Vaciano Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată, invocînd prevederile art. 432 alin. (4) CPC.

Menționează că instanța de fond corect a constatat faptul că sonda a fost finisată de către SRL „Vaciano Grup” și dată în exploatare, or la materialele cauzei nu există probe ce ar demonstra contrariu.

În acest context afirmă că ÎM „Standard-Vin Plus” SRL nu a înaintat careva pretenții în instanță în vederea neexecutării sau executării necorespunzătoare a prevederilor contractuale.

Susține că intimatul intenționat nu a semnat actul de predare-primire și actul de verificare cu scopul de a se eschiva de la îndeplinirea obligațiilor contractuale.

La fel, invocă lipsa unui act de constatare ce ar demonstra neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor contractuale de către recurentul SRL „Vaciano Grup”.

Consideră că hotărârea primei instanțe este legală și motivată prin care s-au constatat toate circumstanțele de fapt și de drept, fiind dată o apreciere corectă a probelor.

La 06 iunie 2016, ÎM „Standard-Vin Plus” SRL a depus referință prin care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și legalitatea deciziei instanței de apel, considerînd că recursul declarat de către SRL „Vaciano Grup” urmează a fi respins ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 02 februarie 2016 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului SRL „Vaciano Grup”, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1196 (f. d. 237, vol. II), însă, probe care ar confirma și recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 mai 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Vaciano Grup” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Vaciano Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Vaciano Grup”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Vaciano Grup”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vaciano Grup”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță